

Rapport

Rapport over een klacht over het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland

Datum: 24 augustus 2012

Rapportnummer: 2012/131

Feiten

Wat is er gebeurd?

Toen verzoekers vader overleed, liet hij drie wapens na. Voor het houden van wapens is een vergunning vereist en omdat verzoeker daarover (nog) niet beschikte, bracht hij deze wapens naar het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland. Daar gaf hij ze in 2006 in bewaring. Later ontstond bij hem de wens om een wapenvergunning te behalen zodat hij ze daar weer kon ophalen. Nog voordat het zover was, kreeg verzoeker in 2009 van de politie te horen dat een van de wapens niet meer in de wapenkluis lag.

Intern onderzoek

De politie stelde een intern onderzoek in. De aanleiding was de wijze waarop door een aantal politieambtenaren werd omgegaan met in bewaring gegeven wapens. Tijdens dat onderzoek bleek dat een van de drie wapens van verzoekers vader werd vermist. Diverse mensen werden gehoord en ook verzoeker moest een verklaring afleggen om te achterhalen of deze meer informatie had over de verblijfplaats van het in bewaring gegeven wapen van zijn vader.

Schadeclaim

Verzoeker legde op aanraden van een medewerker van interne zaken een schadeclaim neer bij de politie in verband met het zoekraken van het wapen. De politie maakte een geldbedrag van € 300 over aan verzoeker ter compensatie. Verzoeker stortte dit bedrag weer terug. Hij wendde zich in april 2010 tot de Nationale ombudsman en gaf aan dat het hem inmiddels niet meer ging om de schadeclaim, maar om de vraag hoe het wapen bij de politie kon zoekraken. Het was een erfstuk en het had voor verzoeker een hoge emotionele waarde. Hij wilde het wapen terug. Hij had een vermoeden dat een van de politieambtenaren die zich met de opslag van wapens binnen het korps bezighield, bij de verdwijning van het wapen was betrokken. Hij stelde dat hij getuigen had die hier meer over konden verklaren.

Heropening van het interne onderzoek

De Nationale ombudsman stuurde de klacht door naar de politie. De nieuwe informatie leidde ertoe dat het interne onderzoek in september 2010 werd heropend. Verzoeker legde nogmaals een verklaring af en ook twee getuigen werden gehoord. Het onderzoek werd in januari 2011 gesloten.

Uitkomst van het interne onderzoek

Bij het interne onderzoek werd de officier van justitie van het arrondissementsparket Amsterdam betrokken. Deze stuurde verzoeker een brief met de uitkomst van het

onderzoek. Uit het onderzoek was volgens het parket niet naar voren gekomen waar het wapen van verzoeker is gebleven en hoe het in het ongerede is geraakt. Niet alle verdwenen wapens of wapenonderdelen die in bewaring zijn gegeven, zijn teruggevonden. Er waren daarnaast geen aanwijzingen dat er sprake was van illegale praktijken binnen het korps. Het onderzoek heeft er wel toe geleid dat de procedures ten aanzien van het in bewaring geven van wapens bij het korps Amsterdam-Amstelland zijn aangescherpt. Daarnaast zijn verantwoordelijken disciplinair gestraft of aangesproken. De aangifte¹ tegen de politieambtenaar eindigde, zo liet de officier van justitie verzoeker weten, met een sepot; een disciplinaire afdoening prevaleerde boven een strafrechtelijke afdoening.

Klachtbehandeling

Gedurende het interne onderzoek werd de klachtbehandeling opgeschort. In juni 2011 liet de korpsbeheerder verzoeker weten dat de klacht definitief niet in behandeling werd genomen. Hij nam het advies over dat de klachtencommissie hem gaf.

De reden om niet tot klachtbehandeling over te gaan is tweeledig.

Ten eerste had het Openbaar Ministerie besloten niet tot vervolging van de betrokken ambtenaar over te gaan. De klachtencommissie is niet bevoegd over deze beslissing tot niet vervolging een oordeel te geven. Hiervoor zou verzoeker een klacht kunnen indienen bij de hoofdofficier van justitie of een beklagprocedure kunnen voeren bij het gerechtshof (zie hiervoor ook noot 1; N.o.).

Daarnaast was de klachtencommissie van oordeel dat verzoeker geen belang meer had bij het behandelen van zijn klacht. Dit kwam voort uit de volgende punten:

het staat onomstotelijk vast dat het wapen in het ongerede is geraakt;

de betrokken ambtenaren zijn op hun gedrag aangesproken, zo niet disciplinair gestraft;

verzoeker is schadevergoeding aangeboden en

de procedures ten aanzien van het in bewaring nemen van wapens en wapenonderdelen bij de politie zijn aangescherpt.

Verzoeker was het hiermee niet eens en wendde zich wederom tot de Nationale ombudsman. Deze stelde een onderzoek in.

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een wapen dat hij bij de politie Amsterdam-Amstelland in bewaring heeft gegeven, daar is zoekgeraakt.

Visies

Wat is de visie van verzoeker?

Verzoeker verdenkt een politieambtenaar ervan dat deze het wapen heeft verduisterd en dat de hele zaak in de doofpot is gestopt. De € 300 die hij als schadevergoeding heeft ontvangen van de politie, heeft hij daarom ook teruggestort. Het gaat hem niet om het geld, hij vindt het belangrijker dat de waarheid boven tafel komt. Verzoeker wil weten hoe het wapen kan zijn kwijtgeraakt. Hierop heeft hij van de korpsbeheerder geen antwoord gekregen.

Wat is de visie van de korpsbeheerder?

De korpsbeheerder acht de klacht van verzoeker gegrond, nu aannemelijk is geworden dat het wapen van verzoeker in het ongerede is geraakt. Helaas, zo schreef de korpsbeheerder, is niet opgehelderd hoe het wapen heeft kunnen verdwijnen en wie daar verantwoordelijk voor is geweest.

De korpsbeheerder schreef dat het jammer genoeg zo is dat zelfs als er goede procedures zijn ter voorkoming van het zoekraken van wapens, zo iets toch een enkele keer kan gebeuren. Dit kan het gevolg zijn van verduistering, hetgeen in het strafrechtelijk onderzoek naar het zoekgeraakte wapen van verzoeker niet is komen vast te staan, maar kan ook het gevolg zijn van onbekende oorzaken. De korpsbeheerder noemde als voorbeeld een niet kloppende administratie of een onterechte vernietiging. Dat is bijzonder onaangenaam, maar is helaas de realiteit. Het gebeurt echter zelden, zo liet de korpsbeheerder weten.

De korpsbeheerder liet nog weten dat de wapens waarschijnlijk wel alle drie bij elkaar zijn bewaard, omdat dit de normale gang van zaken is. Het valt uit de administratie echter niet op te maken. Het vermoeden wordt echter wel versterkt door het feit dat de wapens zich volgens de administratie op dezelfde stellingplank bevonden.

Over de gevolgen van het onderzoek voor de betrokken ambtenaren liet de korpsbeheerder weten dat een paar medewerkers zijn aangesproken op de wijze waarop zij hun werk met betrekking tot in bewaring gegeven wapens hebben verricht. Dat aanspreken ging ook over andere, minder wenselijke, gedragingen met betrekking tot de in bewaring genomen wapens. Echter niet over andere vermiste wapens.

De korpsbeheerder lichtte nog toe hoe de procedure met betrekking tot in bewaring gegeven wapens is aangescherpt.

De toegang tot de kluisruimte is inmiddels elektronisch beveiligd en deze wordt elders, op een centrale plaats geregistreerd.

De kluisruimte kan slechts worden betreden door twee geautoriseerde personen, het vier-ogen-principe.

De stellingkasten zijn vervangen door een groot aantal afzonderlijk af te sluiten kluisen.

Degene die het wapen komt inleveren krijgt een bewijs van ontvangst. Dit formulier kan pas worden opgemaakt als de wapens in het registratiesysteem de status Inbewaring hebben gekregen.

Het wapen wordt door twee personen in de kluisruimte opgeslagen.

Men moet altijd met minimaal twee personen in de kluisruimte aanwezig zijn.

Nadat het wapen is gedeponereerd wordt dit nog vermeld in een excelbestand.

Ondanks deze aanscherping zijn er altijd mogelijkheden om deze waarborgen te ontwijken voor mensen met kwade bedoelingen, liet de korpsbeheerder weten. In de nabije toekomst gaat het beleid omtrent het in bewaring nemen van wapens wijzigen. Vanaf dat moment worden alleen wapens in bewaring genomen als er sprake is van een veiligheidskwestie en de politie de inbewaringneming gelast.

Motivering van het oordeel

De Nationale ombudsman toetst aan het vereiste van goede organisatie

Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat de overheid ervoor zorgt dat haar organisatie en haar administratie de dienstverlening aan de burger ten goede komt. Zij werkt secuur en vermijdt slordigheden. Dit geldt zowel voor digitale informatie als voor zaken die aan de overheidsinstantie zijn toevertrouwd. Eventuele fouten worden zo snel mogelijk hersteld.

Hoe luidt het oordeel?

De Nationale ombudsman acht de klacht, evenals de korpsbeheerder, gegrond.

Het staat vast dat een van de wapens die verzoeker bij de politie in bewaring heeft gegeven is zoekgeraakt. Waarschijnlijk hebben de drie wapens bij elkaar gelegen in de stellingkast. Dit brengt met zich mee dat de vraag rijst waarom slechts een van de wapens is verdwenen. Dat maakt het minder waarschijnlijk dat het wapen is vernietigd. Want

waarom zouden de andere twee dan niet zijn vernietigd? Het voedt het vermoeden van verzoeker dat het wapen mogelijk is verduisterd of gestolen. Echter, hiervoor zijn geen concrete aanwijzingen gevonden. Het interne onderzoek heeft dit scenario niet bevestigd. Ook het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft hierover geen duidelijkheid kunnen geven. Dit betekent dat het voor verzoeker altijd onduidelijk zal blijven wat er met het wapen van zijn vader is gebeurd. Dat is onverkwikkelijk voor hem.

Het is een kwalijke zaak dat een wapen dat bij de politie in bewaring is gegeven kan zoekraken. Niet alleen voor de betrokkene zelf, maar ook vanuit het maatschappelijk oogpunt bezien, is het kwijtraken van een wapen zeer onwenselijk. De burger moet erop kunnen vertrouwen dat de overheid zijn organisatie en administratie zo heeft ingericht dat zaken die de burger in goed vertrouwen aan deze overheidsinstantie afgeeft, niet in het ongerede raken. Dit geldt in het bijzonder als het om wapens gaat. Daarom heeft de Nationale ombudsman er met instemming van kennisgenomen dat de werkwijze met betrekking tot het in bewaring geven van wapens is aangescherpt.

De Nationale ombudsman realiseert zich dat de vraag van verzoeker hoe zijn wapen kan zijn zoekgeraakt, niet is beantwoord. Dat is spijtig.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland is gegrond, wegens schending van het vereiste van goede organisatie.

1 Opmerking hierbij is dat verzoeker diverse keren aangifte heeft willen doen tegen de betrokken ambtenaar, maar dat dit door de politie werd geweigerd. De reden die werd gegeven was dat er een intern onderzoek liep. Het is dus niet duidelijk waarom de officier van justitie over een aangifte spreekt, nu verzoeker alleen twee keer een verklaring heeft afgelegd voor het interne onderzoek van de politie.